

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Emilie Štěpánkové a soudců JUDr. Věry Oravcové, Ph.D. a Mgr. Ivana Šindlera v právní věci žalobkyně E. S., nar. , bytem , , zastoupené JUDr. Patrikem Petříkem, advokátem v Praze 1, Štupartská 599/1, proti žalované J. T., nar. , bytem , , zastoupené JUDr. Zdeňkem Vlčkem, advokátem v Plzni, Na Roudné 18, **o zaplacení 1.404.941,29 Kč s příslušenstvím, o určení vlastnictví a o nařízení předběžného opatření**, k odvolání České spořitelny, a.s., se sídlem Praha 4, Olbrachtova 1929/62, IČ 45244782, a žalované proti usnesení Okresního soudu Plzeň - město ze dne 5.10.2017, č.j. 11 C 297/2014-339,

takto:

I. Usnesení soudu prvního stupně se v části odvoláním napadené, tj. ve výroku pod bodem I mění tak, že návrh žalobkyně na vydání předběžného opatření, kterým by bylo České spořitelně, a.s., se sídlem Praha 4, Olbrachtova 1929/62, IČ 45244782, zakázáno provést výplatu prostředků z účtu č. ve prospěch žalované, pokud by stav prostředků na účtu klesl pod částku 1.015.000,- Kč, se zamítá.

II. Ve výroku pod bodem III se usnesení soudu prvního stupně potvrzuje.

Odůvodnění

Napadeným usnesením soud prvního stupně vydal předběžné opatření, kterým zakázal České spořitelně, a.s. provést výplatu prostředků z účtu č. ve prospěch žalované (výrok I), zamítl návrh na vydání předběžného opatření, aby žalované bylo zakázáno nakládat s prostředky na tomto účtu do výše 1.015.000,- Kč (výrok II) a žalované zakázal nakládat se spoluvlastnickým podílem o velikosti ½ k pozemku parc. č. , jehož součástí je objekt bydlení č.p. , a k pozemku parc. č. , zapsaných na listu vlastnictví č. pro obec a k. ú. , s výjimkou převodu na žalobkyni (výrok III). Rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobkyně osvědčila tvrzení o 3 exekucích vedených na Slovensku proti žalované a doložila podání návrhu na zápis poznámky spornosti podílu o velikosti ½ předmětných nemovitostí. Z výsledku dosavadního řízení měl za zjištěné, že prostředky z dědictví byly žalované vyplaceny ve výši 1.015.609,27 Kč na účet č. u České spořitelny, a.s. a ve výši 1.806.545,30 Kč na účet č. u ČSOB, a.s. Přestože žalovaná uváděla, že s těmito prostředky nenakládala, v žádosti o osvobození od soudních poplatků uvedla zůstatek na účtu č. pouze ve výši 4.904,88 Kč. Dle názoru soudu proto nastaly podmínky pro vydání předběžného opatření ve smyslu § 102 a § 76 odst. 1, 2 o.s.ř., neboť po zahájení řízení vznikla obava, že výkon rozhodnutí vydaného v tomto řízení by mohl být jednáním žalované ohrožen.

Proti výroku I podala Česká spořitelna, a.s. včasné odvolání, ve kterém namítala, že účet č. je jejím vnitřním, technickým účtem, prostřednictvím kterého

probíhá vypořádání dědictví majitelů účtů, kteří zemřeli. Podle sdělení notářky Mgr. Pláničkové práva a povinnosti ze sporožirového a vkladového účtu P. T. přešly dnem jeho úmrtí na žalovanou, která požádala o ukončení smluv o účtech a poukázání výnosu zrušených účtů na jí určené účty. Účty zemřelého byly zrušeny dne 22.8.2014, výnosy z nich ve výši 514.627,56 Kč a 500.981,71 Kč byly převedeny na vnitřní účet č. [REDACTED] a z něj byly prostředky dne 25.8.2014 poukázány na účty určené žalovanou.

Rovněž žalovaná napadla usnesení, a to výroky I a III, včasným odvoláním, ve kterém namítala, že žalobkyně v návrhu na vydání předběžného opatření nesprávně dovozuje, že žalovaná nemá k dispozici větší část prostředků, které získala z dědictví, a že se účelově veškerých finančních prostředků zbavila. Podle názoru žalované nejsou důvody pro vydání předběžného opatření zejména s ohledem na poznámku spornosti zapsanou v katastru nemovitostí, která se týká spoluvlastnického podílu o velikosti 1/2.

Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 212 a § 212a o.s.ř., včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, přihlédl k obsahu odvolání, a aniž musel nařídit jednání podle § 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř., dospěl k závěru, že odvolání proti výroku I jsou důvodná a odvolání proti výroku III důvodné není.

Návrh žalobkyně na nařízení předběžného opatření vychází z obavy, že by případný výkon soudního rozhodnutí, v tomto řízení vydaného, mohl být ohrožen (§ 102 odst. 1 o.s.ř.). Předpokladem pro nařízení předběžného opatření v takovém případě je kromě prokázání skutečností, které odůvodňují obavu, že by výkon rozhodnutí byl ohrožen, i to, aby bylo alespoň osvědčeno, že žalobce má tvrzenou pohledávku nebo jiný nárok a že dosud nic nebrání tomu, aby mu jeho nárok mohl být soudním rozhodnutím přiznán. Rozhodující skutečnosti pro uložení povinnosti předběžným opatřením žalobce nemusí nepochybně prokázat; postačí, že budou alespoň osvědčeny, tedy, že se s ohledem na okolnosti případu jeví jako pravděpodobné (§ 75c odst. 1 o.s.ř.).

Odvolací soud se předně neztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že v daném případě jsou splněny předpoklady pro nařízení předběžného opatření, kterým by bylo České spořitelně, a.s. zakázáno vyplatit prostředky na jejím vnitřním účtu č. [REDACTED] ve prospěch žalované. Podle § 76 odst. 3 o.s.ř. lze předběžným opatřením uložit povinnost také někomu jinému než účastníku jen tehdy, lze-li to po něm spravedlivě žádat. Třetí osobě tak lze předběžným opatřením ukládat jen takovou povinnost, která představuje součinnost při splnění povinnosti účastníka, tj. která souvisí se splněním povinnosti uložené účastníku řízení o předběžném opatření. Například v případě uložení povinnosti účastníku nenakládat s finančními prostředky na účtu u peněžního ústavu je možno uložit peněžnímu ústavu nevyplácet peněžní prostředky na účtu nebo jinak s nimi nakládat dle pokynů účastníka jako majitele účtu. Předběžným opatřením není možné uložit povinnost jiné osobě než účastníku řízení, aniž by zároveň byla nějaká povinnost uložena přímo účastníku. V tomto případě však byl návrh na vydání předběžného opatření, kterým by žalované bylo zakázáno nakládat s prostředky na účtu č. [REDACTED], zamítnut. Navíc v době rozhodování soudu prvního stupně ani nebylo osvědčeno, že by se na tomto vnitřním účtu banky nacházely finanční prostředky ze zrušených účtů zůstavitele, když od zrušení účtů zůstavitele a žádosti žalované o výplatu prostředků z těchto zrušených účtů uplynula doba delší tří let. Vzhledem k uvedenému dospěl odvolací soud k závěru, že podmínky pro nařízení předběžného opatření nebyly splněny, a usnesení soudu prvního stupně proto v této části podle § 220 odst. 1 o.s.ř. změnil tak, že návrh žalobkyně na nařízení předběžného opatření zamítl.

Odvolací soud se dále ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že v daném případě jsou splněny předpoklady pro nařízení předběžného opatření, aby žalované bylo zakázáno nakládat s jejím spoluvlastnickým podílem k nemovitým věcem, který získala dědictvím po zůstaviteli. V projednávané věci jde o nařízení předběžného opatření za situace, kdy mezi účastnicemi řízení probíhá spor o zaplacení částky 1.267.246,20 Kč, požadované žalobkyní z titulu nároku oprávněného dědice na vydání dědictví. Žalobkyně předložila listinné důkazy, svědčící o tom, že proti žalované jsou na Slovensku vedeny 3 exekuce. Z prohlášení žalované o jejích poměrech pro účely rozhodnutí o její žádosti o osvobození od soudních poplatků dále vyplývá, že žalovaná podle svých tvrzení disponuje kromě nemovitých věcí, které jsou předmětem sporu v dané věci, pouze osobním vozidlem, podílem v obchodní společnosti, bytem v [REDAKCE] a zůstatky na účtech v celkové výši 70.598,92 Kč, přestože jí byla z dědictví po zůstaviteli vyplacena před 3 lety celková částka cca 2,8 mil. Kč a aniž by žalovaná vysvětlila, jak s touto částkou naložila. Pokud by tedy žalovaná s ohledem na své tvrzené nepříznivé finanční poměry a nevyjasněné nakládání s finančními prostředky v poměrně vysoké výši se svým spoluvlastnickým podílem k nemovitým věcem z dědictví nakládala, mohl by být případný výkon rozhodnutí, vydaného v tomto řízení ve prospěch žalobkyně, ohrožen, neboť žalovaná by mohla výtěžek prodeje utratit či zašantročit, obdobně jako vyplacené prostředky z dědictví, případně by při exekučním prodeji spoluvlastnického podílu k nemovitostem, zatíženého zástavními či jinými právy, nemuselo být dosaženo dostatečného výtěžku pro uspokojení pohledávky žalobkyně. Přitom pouze výtěžkem případného exekučního prodeje ostatního majetku žalované by tvrzený nárok žalobkyně, včetně jeho příslušenství, zjevně zcela uspokojen nebyl. Poznámka spornosti, zapsaná v katastru nemovitostí k návrhu žalobkyně, se pak týká spoluvlastnického podílu žalobkyně, nikoli žalované. Žalobkyně tak ve smyslu § 102 odst. 1 o.s.ř. prokázala, že tu existuje obava, že by výkon rozhodnutí vydaného v tomto řízení mohl být ohrožen. Současně žalobkyně osvědčila listinnými důkazy, připojenými k žalobě, svá tvrzení, že je jako neteř zůstavitele jeho zákonnou dědičkou ve III. dědické skupině, avšak dědického řízení se účastnila jako zákonná dědička pouze žalovaná, které bylo dědictví potvrzeno a vydáno. Žalobkyně jako oprávněná dědička tak osvědčila nárok na vydání dědictví po zůstaviteli ve smyslu § 485 obč. zák. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že nárok žalobkyně uplatněný žalobou nemusí být pro účely nařízení předběžného opatření nepochybně prokázán. Nařízením předběžného opatření není prejudikován konečný výsledek sporu a teprve v pravomocném rozhodnutí o věci samé bude závazně stanoveno, zda nárok žalobkyně na zaplacení žalované částky je skutečně dán. Vzhledem ke shora uvedenému dospěl odvolací soud k závěru, že podmínky pro nařízení předběžného opatření, spočívajícího v zákazu dispozic žalované se spoluvlastnickým podílem k nemovitým věcem, byly splněny, a proto usnesení soudu prvního stupně ve výroku III jako věcně správné podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

V Plzni dne 15.11.2017

**JUDr. Emilie Štěpánková, v.r.
předsedkyně senátu**

Za správnost vyhotovení:
Dana Nápravníková